

17. august 2012

EM 2012/24

Jeg fremsætter herved følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges, at udarbejde en redegørelse til omdeling på forårssamlingen 2013, om mulighederne for rehabilitering efter endt sygdom/behandling, for personer over 18 år, der enten ikke er egnet til revalidering eller har behov for hjælp til at kunne gennemføre revalidering. Redegørelsen skal udgøre et egnet grundlag til efterfølgende udarbejdelse af en national handleplan for området.
(Medlem af Inatsisartut Olga P. Berthelsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse

Jeg fremsætter forslaget om rehabilitering efter endt sygdom eller endt behandling, da jeg finder, at vi som samfund har en forpligtelse til at yde det bedste for, at alle borgere skal have lige muligheder for at kunne fungere i en dagligdag, have en god livskvalitet og kunne deltage som borger i det almindelige samfundsliv. Sygdom, arbejdsulykker, alderdom eller medfødt handicap kan betyde, at et menneskes muligheder og deltagelse i hverdagen begrænses eller kan blive begrænset.

Med rehabilitering menes der den proces, som borgeren skal tilbydes, når f.eks. begyndende demens, hjerneskade eller handicap, enten nu eller inden for den nærmeste fremtid, vil kunne betyde, at borgerens liv vil blive betydeligt begrænset i forhold til dagligdagen.

I processen skal borgeren, pårørende og offentligt fagligt personale inddrages og samarbejde for at sikre, at borgeren inden for de givne rammer kan bevare eller forbedre sin livskvalitet. Det er borgeren, der er central i rehabiliteringen, men det vil ikke kunne gennemføres uden aktiv deltagelse fra de pårørende, samt viden og erfaring fra fagfolk. Sidstnævnte kan være læger, sygeplejersker, talepædagoger, fysioterapeuter, socialrådgivere eller diætister.

I dag er systemet desværre indrettet sådan, at der ofte ikke er forbindelse eller sammenhæng mellem de tilbud de forskellige offentlige myndigheder kan tilbyde borgeren og de pårørende. Det kan betyde, at borgeren ikke kan tilbydes et helhedsorienteret behandlingsforløb, hvorved både borgeren, de pårørende og samfundet taber. Rehabilitering skal derfor også ses, som en forebyggende foranstaltning, hvor alle parter vinder.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Det er forventningen at forslagets realisering kan afholdes inden for de eksisterende økonomiske rammer og at udarbejdelsen af redegørelsen vil medføre et samlet administrativt ressourceforbrug svarende til mellem et halvt og helt årsværk.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Ingen

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Der vil ikke være nogen negative økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne. Såfremt en handlingsplan senere implementeres er det forventningen, at realiseringen af forslagets hensigter vil kunne medføre en bedre livskvalitet til gavn for både den enkelte borger, borgerens pårørende og samfundet.